

*Repetition frequently and never together
Recuer: learn to shoot. Law of frequency, recency
and resultant satisfaction - main factor:
4- a - i. Sustain to put things into words - top 3, top*

Poezii de Ionut Caragea

Limax

fără foaia de scris
poetul e ca melcul fără cochilie

fără locul acela drag
numit casă cu fereastra
spre lumea cealaltă
fără întoarcerea spre sine însuși
fără templul de rugăciuni
fără locul de veci
cărat precum crucea

pe drumul patimilor
fără glasul oceanului infinit

la urechea celui care
îi ascultă cuvintele
fără visul de a fi amintire
pe salba eternei iubiri

devorator de frunze
rătăcitor prin locuri umede
și întunecate
de multe ori confundate cu dragostea

aflat în slujba
iluziilor matusalemice
născătoare de compromisuri

Cea mai frumoasă noapte

sub pleoapele mele
e cea mai frumoasă noapte
amintirile îmi sunt felinare
pe ulița copilăriei
de la ferestrele caselor
îmi zâmbesc nemuritorii
prieteni

mă îndrept spre casa bunicilor
mă vor certa
fiindcă am rătăcit o zi întreagă
într-o lume din care ei au plecat
mai demult

apoi bunica îmi va spune
hai, vino!
îmi va face vârteje în păr
îmi va pune palma pe ochi
voi vedea cina cea de taină
din visele ei
și paradisul pierdut

voi ține minte
sărutul cald de pe frunte
chiar și în labirinturi
de gheață

ce n-aș da
ca deasupra pleoapelor mele
să continue
noaptea cea mai frumoasă

să ia măcar trupul umbrei
spunându-mi din când în când

hai, vino!

Amintiri îngenuncheate în versuri

viață, te duci
ca o cenușă purtată de vânt
ca o corabie traversând
un ocean de iluzii
spre portul liniștit

al unui oraș locuit
doar de ingeri

cu tine ai luat
toate strigătele
asfixiate de plâns
toate răsăriturile
tănuite de sânge
toate limbile de clopot
ale inimii

te duci ca un ecou
întors la gura născătoare
de iubire și suflet

te duci
ca un spectacol
fără surle și trâmbițe
cu pași tiptili
pe genele norilor
aprinzând lumânările
cerului

te duci ca un vis
care se desparte
fără resentimente
de acela care-l visează

te duci ca un copil
ce caută sânul Lunii
și fericirea Căii Lactee

numai eu am rămas
contemplându-te
cu toate amintirile
îngenuncheate în versuri

și astfel, aproape pe negândite
devin o lacrimă
pe obrazul statuii

Contabil

tu, suflet
întețind focul mistuitor
tu, inimă
trandafir de cenușă
scuturându-și petalele

tu, lacrimă
căutându-și iubirea pierdută
prin albiile secate
ale pielii

tu, speranță îndoliată
rugându-te lângă ziduri
de carne cu ferestre
de gheață

tu, sânge
tren cu scrisori
neajunse la cer
tu, vis în galop
pe câmpia uitării

tu, privire înfometată
mușcând din pâinea
mucegăită
a Lunii

tu, aripă de lumină
tu, aripă de-ntuneric
tu, zbor îngenuncheat
în rugăciune

tu, lumânare
în ultimul dans
cu nostalgia

și eu,
același contabil ocupat
cu dubla înregistrare
a sentimentelor

Florile micului meu deșert

scormonesc
în nisipul scurs

din clepsidra
propriei mele vieți

căutându-mi
copilăria

și ce găsesc?
și ce mă bucură?

doar cochiliile unor amintiri
din care lipsesc
atingerea, glasul
mângâierea

prieteni, părinți, bunicii
nu mai pot fi cu mine

doar vântul
ștergându-mi urmele
și umbra
ca o sabie de întuneric
nelăsându-mă
să mă odihnesc

poate că e prea devreme
să scormonesc
în visele mele

sau, poate, cine știe
vor cădea câteva lacrimi
și-n micul meu deșert
vor înflori cuvintele

Scrisori dintr-o rană

furtuna sufletului
mi-a dezrădăcinat
amintirile

eu stau ascuns în inimă
rememorând despărțirile

aș vrea să-ndur și să tac
dar nu pot să mă prefac
și-ncep din adâncuri să cânt
cu glas amar de pământ

inima vrea mai mult
dor răzvrătit în tumult
eu primesc doar perfuzia
care-mi hrănește iluzia

degeaba mă consider
fără prihană
sângele îmi aduce scrisori
dintr-o rană:

"nu mai crede-n oameni orbește
cineva acolo sus
te iubește"

Înăuntrul ruinelor

în privirile noastre amuțite
sângerează speranța

amintirile se surpă
ca un castel de nisip

umbrele sunt îmbălsămate
cu lacrimi păstrate
în pivnițele singurătății

plouă cu nefericire
și singurul nostru adăpost
este sub carapacea iluziei

înăuntrul ruinelor

acolo unde întunericul
ne mușcă inima cu blândețe
numărându-ne
firele albe

[f Share](#)

Detalii
Scris de Ionut Caragea

